

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Modrá Hůrka, Zálší

23. – 30. srpna 2026

35 / 2026

21. neděle v mezidobí

Milovat Boha celým srdcem, celou duší, celou myslí – jde to vůbec? Ale byl by to Bůh, kdyby ho stačilo milovat jen napůl nebo ještě méně? Má láska k Bohu je testem mé víry. Čím více a lépe jsem ho díky víře poznal, tím plněji ho mohu milovat. A naopak – čím více ho miluji, tím více ho poznávám.

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože, ty vedeš úsilí věřících k společnému cíli; uč nás milovat, co přikazuješ, a toužit po tom, co slibuješ, aby uprostřed proměn tohoto světa naše srdce pevně přilnulo k tomu, v čem je pravá radost. Prosíme o to skrze tvého Syna ...

1. ČTENÍ – Iz 22,19-23

Pozadím textu je historická událost: nahrazení Šebny, správce krále Ezechiáše (716–687 před Kr.), Eljakimem. Důležitost textu je dána především zmínkou o předání klíčů symbolizujících moc. Tato symbolika byla převzata v NZ: viz Mt 16,19 a Zj 3,7.

ŽALM 138 Odp.: **Hospodine, tvá dobrota trvá navěky, dílo svých rukou neopouštíš!**

Žalm nám připomíná, že opravdová síla pramení z pokory. Když ztrácíme půdu pod nohama, vědomí, že na své těžkosti nejsme sami, nám dává klid.

2. ČTENÍ – Řím 11,33-36

Závěrem kapitol 9–11 je přesvědčení, že Bůh, přes všechny hříchy, stále nabízí nové cesty spásy. Tváří v tvář tomuto Božímu jednání člověk nemůže nenabízet hymnus chvály. A to činí i Pavel, pomocí citací ze Žl 138,17-18 a Iz 40,13.

EVANGELIUM – Mt 16,13-20

Kontrast mezi míněním lidí a vyznáním učedníků (ústý Petra) má zvýraznit pravou identitu Ježíše. Na toto vyznání pak navazuje Petrovo poslání. Petr má být skálou, základem nového společenství (nezapomeňme však, že prapůvodní skálou je Kristus!). Petrovy klíče jsou znamením moci.

K ZAMYŠLENÍ

Můžeme si představit jak lidé, kteří se pohybovali okolo Ježíše, přetrásali jeho slova i jeho skutky. Jak si vyprávěli, jak tomu nebo onomu pomohl. Jak usadil farizeje, když ho chtěli otázkami nachytat. Možná se i divili, jaké chlapíky si vybral jako své nejbližší učedníky. Ale jednoho dne se to muselo stát: každý, kdo ho bral vážně, se musel vyrovnat s otázkou: Za koho mne pokládáš ty? Kým pro tebe jsem? Před takovou otázkou nelze dost dobře uhnout ani dnes. Takže: Kdo je pro mne Ježíš? Je opravdu Mesiášem, tedy totálním přemožitelem zla? Čím pevněji toto věřím, tím pevnější mohu být v zápase se zlem. Životní zápasy prověřily nebo prověří, zda jen mluvím o víře, o Ježíšovi, o církvi, nebo zda skutečně věřím, že je zachráncem.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 24. – 29. 8.

PONDĚLÍ – Zj 21,9b-14; Žl 145; **Jan 1,45-51**

Dokážu také někomu přiblížit Ježíše? Dokážu objevit někoho „pocitivého, ve kterém není lsti“?

ÚTERÝ – 2 Sol 2,1-3a.14-17; Žl 96; Mt 23,23-26

Nenechat si poplést hlavu, nenechat se oklamat. Jak aktuální! Jen tak zakusím nepomíjející útěchu a radostnou naději.

STŘEDA – 2 Sol 3,6-10.16-18; Žl 128; Mt 23,27-32

Při zvěstování evangelia má zvláštní význam získávání prostředků vlastní prací. Tehdy je hlásání opravdovější a úspěšnější.

ČTVRTEK – 1 Kor 1,1-9; Žl 145; Mt 24,42-51

Korint, město proslulé neřestným životem. Novozákonní pojetí svatosti není závislé na nedostižném ideálu, ale na povolání do společenství s Ježíšem!

PÁTEK – 1 Kor 1,17-25; Žl 33; Mt 25,1-13

Mimo utrpení, mimo kříž, není možné křesťanství pochopit. Naše náboženství neposkytuje „wellness zážitky“. I proto je silnější, než kterékoli jiné...

SOBOTA – Jer 1,17-19; Žl 71; **Mk 6,17-29**

„Není dovoleno!“ Nekompromisní varování je i dnes úkolem církve. Pokud to nedovede, nebo nechce, pak „ztrácí hlavu“.

"A za koho mne pokládáte vy?"

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.
Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz

Hlas církve

Arcibiskup Stanislav Příbyl: Odvaha na příští krok

(kázání na Celostátním setkání mládeže v Ostravě 2026, 2. část)

Ester ve své modlitbě dělá ještě jednu zajímavou věc. Vzpomíná na to, co Bůh udělal v minulosti. Připomíná si Noema, Abraháma, Jonáše, Daniela a další. Znovu a znovu opakuje: „Od svých předků jsem slyšela...“

Proč to dělá? Protože má strach a potřebuje si připomenout, kdo je Bůh. Jako by si říkala: „Zachránil jsi Noema, Jonáše i Daniela. Byl jsi věrný jim, a proto se teď mohu svěřit tobě také já.“

A všimněme si, že podobnou věc dělá Maria v Magnificat, když říká, že Hospodin plní sliby, které dal Abrahámovi a jeho potomkům navěky.

My můžeme udělat totéž. Jen je potřeba k tomu seznamu přidat ještě někoho mnohem většího. Kristus zemřel a Kristus vstal z mrtvých. Právě proto může říci: „Já jsem přemohl svět.“ A tohle je základ křesťanské odvahy.

Právě tady se dostáváme k dnešnímu evangeliu. Učedníci vidí Ježíše, jak se modlí. Muselo být na jeho modlitbě něco zvláštního, protože když skončí, jeden z nich za ním přijde a řekne: „Pane, nauč nás modlit se.“

Učedníci přitom modlitby znali. Byli to věřící Židé. Znali žalmy, chodili do synagogy, znali Písmo. Přesto viděli, že se Ježíš modlí nějak jinak. Pro něj modlitba není jen povinnost ani odříkávání nějakého textu. Je to vztah.

Ježíš jim odpoví: „Když se modlíte, říkejte: Otče.“ Právě to je nejdůležitější slovo dnešního evangelia: Otče.

Před evangeliem jsme se dostávali přímo k tématu dnešního dne „Já a duchovní svět“. Když se řekne duchovní svět, možná si představíme něco tajemného. Otec Lukáš už to tady vysvětloval: anděly, demony, zázraky nebo různé nadpřirozené jevy. Jenže křesťanský duchovní život začíná mnohem prostěji. Začíná tím, že Bůh je skutečný, že mě zná, že je mi blízko, že k němu mohu mluvit a dokonce mu mohu říkat „Otče“.

Duchovní život tedy není především vstup do nějakého tajemného světa. Je to vztah. Vztah dítěte k Otci. A z tohoto vztahu potom roste odvaha.

Vzpomínám si, jak jsem se učil plavat. Tatínek byl někde patnáct nebo dvacet metrů ode mě. Bylo to na přehradě Rozkoš. Stál jsem skoro po krk ve vodě a on na mě volal: „Příplav ke mně.“ Člověk musel překonat strach a zkusit to, protože na druhé straně stál táta a byl připraven mě vždycky zachránit. Musel jsem mu uvěřit a svěřit se do jeho rukou.

Možná právě tak máme rozumět Ježíšovým slovům: „Nebojte se.“ Ježíš nám v žádném případě neslibuje, že v našem životě nebudou situace, kdy bude potřeba odvahy. Ale slibuje, že bude v těch situacích s námi. A proto je modlitba tak důležitá.

(dokončení příště)

Bohoslužby v týdnu 23. – 30. 8. 2026 – Týn nad Vlt. a okolí

<u>Den:</u>	<u>mše sv.:</u>	<u>slaví se:</u>
Neděle 23. 8.	8.00 9.30 11.00	21. neděle v mezidobí - Slabčice (bs) Týn nad Vltavou - Chrástany; Zálší (bs)
Pondělí 24. 8.	8.00	svátek sv. Bartoloměje, apoštola
Úterý 25. 8.	16.30	- Hartmanice
Středa 26. 8.	18.00	
Čtvrtek 27. 8.	18.00	památka sv. Moniky
Pátek 28. 8.	18.00	památka sv. Augustina
Sobota 29. 8.		památka Umučení sv. Jana Křtitele
	14.00 15.30 18.00	- Smilovice - poutní bohoslužba - Modrá Hůrka - Neznašov
Neděle 30. 8.	9.30 11.00	22. neděle v mezidobí Sbírka na bohoslovce Týn nad Vltavou - Chrástany - poutní mše sv.; Zálší

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou
Svátost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy
na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dicb.cz

➤ **Stolní křesťanské kalendáře na rok 2027** jsou k dispozici v sakristii za 75,- Kč.

Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo
Hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo

Chceš-li, trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí
Nemít žádné kamarády, tomu já říkám neštěstí

Nemít prachy - nevadí
Nemít srdce - vadí
Zažít krachy - nevadí
Zažít nudu - jó, to vadí

Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo
Hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo

(Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhliř)